

FOGLALAT: Magyarország és Erdély (k. kir. leiratok; kinevezések és előléptetések; budapesti napló: medárdi elővásár, időjárás, literaturai újdonságok, magyar játékszín, 's a' t.; budai jótékony nőegyesület; püspökladányi és szarvasi hírek; Lenkey †; változások a' es. kir. hadseregénél; 's a' t.) Anglia (a' ministerség csatavesztése valósul; 's a' t.) Franciaország (Clauzel tabornagy jelentése Napoleon hamvai ügyében; algiri hírek; elegy; Thiers és a' francziák; 's a' t.) Törökország (az ausztriai consul levele a' damaszkusi zsidók ügyéről; 's a' t.) Gábonaár. Dunavízjárás. Pénzkelet. —

Magyarország és Erdély.

XXV. Az 1810ik évi april. 21kén fölterjesztetett sérelmek és kívánatok tárgyában. (April. 30.) Sacrae etc. Suam Majestatem Sacrae meritum substratorum Sibi e Comitibus anni 1836. gravaminum et postulatorum occasione editarum ad ea b. Resolutionum Suarum in sensu Articuli 13: 1791. benigne expendisse; ad demissam igitur Eorundem Repraesentationem de 24. Aprilis a. c. qua suas in merito editae sub 29. Januarii a. c. b. Resolutionis Regiae reflexiones substraverunt, Suam Majestatem Sacrae sequentia porro benigne resolvere dignatam esse: — Ad 24. anni 1830, et 24. ac 27. classis I. et 13. classis II. Meritum substratorum punctis his articulo Suae etiam Majestatis Sacrae annuere benigne probari, eosdemque lingua etiam latina deducendos ad consuetam cum Cancellaria R. H. A. Concertationem relegari. — Ad 5um. Eandem editae ad hoc punctum b. Resolutioni Suae porro insistere. — Ad 5um classis II. Ulteriore, quam quae data jam est, invitationem Judicio, juxta leges judicanti, dari nequire. — Ad 31. Successione, Fisco Regio ductu tit. 10. Iae et art. 26: 1715. cum ipso defectu de jure enata, eidem sustentativa quoque juris hujus remedia negari non posse. — Ad classis III. A) 4. Deputationibus sanitariis, in b. Resolutione, ad hoc punctum edita, tactis, fini suo sufficienter respondentibus, nullam substituendi iisdem Magistratus sanitarii necessitatem subversari. — Ad III. A.) 10. In respectu postulatam per Civitatem Segniensem gymnasii Suam Majestatem Sacrae b. Resolutionem Suam, finit, quae in cursu sunt, pertractationibus, sua via edituram esse. — Ad III. C.) 9. Regulatione fluviorum, hoc puncto attactorum, e ratione publici instituta, Suam Majestatem Sacrae editae b. Resolutioni porro insistere. — Ad III. C.) 18. Provincialibus institutis fudorum in confiniis exarandationem non irrestrictam vetitam, verum in sensu quoque editae jam antea circa meritum hoc b. Resolutionis solum regulatam esse. Ceterum in quantum nonnulla e gravaminibus et postulatibus Dominorum SS. et OO. anno 1836. propositis, intermedio tempore eam, ad quam relegatasunt, pertractationem egressa, altissimae Suae Majestatis Sacrae decisioni subtrata fuerant, ad ea Suam Majestatem Sacrae sequentes adhuc benignas Resolutiones Suas Regias Dominis SS. et OO. benigne intimari jussisse, signanter: — Ad Nrum 17. 1830. Telonio citra positivum altissimum annuum Regium, quem Art. 59. anni 1563. indispensabiliter requirit, exigi nequeunte, postulato Comitatus Zaladiensis locum non esse. — Ad Nrum 37. 1830. Partibus in causis summariae repositionis via ad Suam Majestatem Sacrae, recurridi ex ipsa Articuli 22: 1802. provisione praeceludi nequeunte, materiam gravaminis haud adesse. — Ad Nrum 35. classis I. 1832. Attactis puncto hoc controversiis, inita inter Comitatum et L. Regiamque Civitatem Aradiensem amica conventionione sopitis, meritum gravaminis hujus cessare. — Ad nrum 20. classis II. Id, quod lidem DD. SS. et OO. postulatam Comitatus Jaurinensis, nobiles, in gremio L. Regiarumque Civitatum degentes, ab onere praestandi in civilibus eorundem domibus militi hospitii, et a pendenda hoc titulo taxa quapiam immunes haberi desiderantis, ad justos restringendo limites petunt, ut quippe arbitraria praevigentis hac in parte usus ex parte Civitatum alteratio aut sublatio praevigentur, cum b. intentionibus Suae Majestatis Sacrae, utpote quae ipsa interea, dum objectum isthoc systematice pertractatum fuerit, nihil arbitrariae novari vult, penitus congruere, et quemadmodum hoc ipsum ad Civitates non secus, ac nobiles, in gremio earum domos tenentes, aequo jure affinet, ita, postquam signanter in respectu Civitatis Jaurinensis ex informationibus, via Consilii L. R. altissimo obtutui substratis, eveniret, nobiles ejates, et neque hos omnes, recentiore tempore onera, cum antiquo legitimoque in urbe eadem usu connexa, non sine sensibili in dies Civium ejatum praegravio ad modum praepositi Comitatus illius postulatam facto etiam a se amoliri contendere, circa praevigentem usum illum utrinque integre servandum per Suam Majestatem Sacrae benigne provium esse. — Ad Nrum 8 classis III. A.) L. Regiaque Civitate Carolostadiensis plenariam sui excontentationem nacta, objectum hoc superatum esse. Quibus in reliquo etc. — XXVI. A' vizek és esatornák iránt alkotott törvényczikkely tárgyában. (Maj. 11.) Ad demissam Dominorum SS. et OO. Repraesentationem ddo S. Maji a. c. exhibitam, medio cuius iidem DD. SS. et OO. Projectum Articuli de aquis et canalibus condendi altissimae ratificationi substraverunt, altefatam Suam Majestatem Sacrae benigne desiderare, ut §. ejus 2do contenta expressio ita „si opus hydraulicum usque praexistens sequenti modalitate: „si opus hydraulicum cassari ordinatum cum approbatione, seu auctoritate dicasteriali, seu per determinationes publicas impertita positum fuerat, aut illud jam a longiori tempore sine posita eatenus querela praexistente redigatur; ad secundam vero si sectionem, verbis ad calcem cum eo propositis, quod damna exinde emergentia in sensu legis refundat, hoc loco exmissis, sequentia subnectantur: „quodsi opera hydraulica cuiuscunque generis seu in sequelam determinationis Comitatus, seu in sequelam indultus Consilii L. R. extracta, successu temporis nociva evaderent, provisio §. 1mo hujus legis sancita obtinebit.“ His igitur cum modificationibus de caetero Suam Majestatem Sacrae meritum projectatae Legis benigne probare, atque textum ejus taliter modificandum ad solitam Concertationem relegari dignatam esse. Quibus in reliquo etc. — XXVII. Az újonczok tárgyában. (Majus 12.) Sacrae etc. Cum Domini SS. et OO. indicio demissae Repraesentationis suae de 11. curr., ea potissimum sollicitudine teneri videantur, ne si qui ex militibus nunc statutis decennio diutius in servitio detenti, nec detentionis hujus causa cognita fuerit, animis eorum praepimis, qui statuendis cognatione junguntur, in anxietatem conjectis, et fides publica, et salutaris sortilegii scopus labefactetur, altefatam Suam Majestatem Sacrae alienam haud esse, ut statuendis Tyronebus de rigore poenae, quae perfidum desertorem manet, mox occasione sortilegii in antecessum edocendis, singulares quique irrogandae hujusmodi poenae casus, per concernentem legionariam Praefecturam respectivae Jurisdictioni, scopo edocendorum militis talis cognatorum, noti reddantur, et pro re nata Comitibus quoque, dum de offerendo subin in Tyronebus subsidio actum fuerit, militum, qui talem subiverunt poenam, seorsivae Consignationes, sine habendae reflexionis communicentur; — Eadem unasecuros esse jubet Dominos SS. et OO., poenae huic relate ad nullum aliud delicti genus, quam in facto desertionis locum dandum esse. Ulterius proinde etiam confidere Suam Majestatem Sacrae, haecque fiducia ductam Dominos SS. et OO. provo-

cari benigne jussisse, ut b. huic sponsioni Suae Regiae acquiescendo, a parte §. 1. projectatae legis in quaestione vertente tanto magis abstrahatur, ne optimo cum successu praevigente desertionem puniendi modalitate sublata, miles hungarus, ad conditionem, quae praesente asperior foret, reducat, severiorque disciplinae rigori obnoxietur. In reliquo etc. — XXVIII. A' buda-pesti álló-híd iránt felterjesztetett törvényczikkely tárgyában. (Maj. 12.) Sacrae etc. Meritum projectatae sub 9a curr. per DD. SS. et OO. quoad pontem stabilem inter Budam et Pestinum struendum legis, Suae Majestatis Sacrae benigne probari, eodemque ad solitam concertationem relegato, objectum Postulati in altera demissae Eorundem Repraesentationis parte propositi actu in via dicasteriali constitutum eadem via pro justo et aequo benigne decidendum esse. In reliquo etc. — XXIX. Az 1827: 16 és 1836: 32 törvényczikkelyben nevezett országos küldöttségek kiegészítése iránt. (Maj. 12.) Sacrae etc. Altefata Sua Majestas Sacrae Commissiones per Articulum 16: 1827 et 32: 1836. nominatas, ad modum medio demissae Dominorum SS. et OO. sub hodierno Repraesentationis propositum reintegrari benignissime consentit. In reliquo etc. — XXX. A' koronaör-választás tárgyában. (Maj. 12.) Medio demissae Dominorum SS. et OO. Repraesentationis de 11a curr. exhibitum, de electione Conservatoris S. Regni Coronae Articulum altefata Sua Majestas Sacrae benigne approbat. In reliquo etc. — XXXI. A' honositandók iránt. (Maj. 11.) Sacrae etc. Altefata Sua Majestas Sacrae in Suae quoque erga individua secundum substratos Sibi ope demissae Repraesentationis Dominorum SS. et OO. de 9a curr. Articulos in Indigenas cum vel sine voto et sessione diaetali, uti in iisdem expositum est, cooptata, benignitatis clementiaeque testimonium, Articulis illis benigne annuit. In reliquo etc. — XXXII. A' váltótörvénykönyv iránt. (Maj. 12.) Sacrae etc. Altefata Sua Majestas Sacrae benigne intellecta Dominorum SS. et OO. circa ea, quae medio b. Resolutionis Suae quoad supplementales Codicis Cambio-Mercantilis, eas praeterea, quae in nexu illarum rogantiae censentur leges, de 10ma curr. elargitae iisdem significari benigne jussit, mente, ut Suam in vota Eorundem benignitatem novo specimine comprobet: Forum appellatorum cambiale §o 6. Art. 1. Partis II. projectati Codicis cambialis descriptum pro integrante Curiae Suae Regiae parte ex Praeside et sex Assessoribus pro ratione comperientiae subin necessitatis b. quoque plurium denominatione augendis substituta, et in causis appellatis cambialibus non minus, quam concursualibus penes easdem ipsas, quae in contextu Codicis Cambio-Mercantilis, ceterarumque in nexu ejus propositarum legum comprehenduntur, normas et obligationes delata sibi provincia ininterrupte defunctura per legem declarari clementer annuit. In reliquo etc. — XXXIII. A' megerősítettett törvényczikkelyek visszaküldése alkalmával. (Maj. 13.) Articulos ex Tractatibus praesentium Comitiorum resultantes, quos Domini SS. et OO. benigne ratificari supplicerunt, per altefatam Suam Majestatem Sacrae Sanctione Regia firmatos, formaque legali expeditos in advoluto remitti. Quibus in reliquo etc.

Ö es. 's ap. kir. fels. Miskolczy Márton és Majthényi Antal esztergomi kanonokokat az esztergomi érsek segéd-püspökeivé, 's az első egyszersmind tinnini püspökké; — továbbá a' következő esztergomi kanonokokat, u. m. Kollár Istvánt nagyrépostá. Miskolczy Márton olvasó-kanonokká, Sztankovich Antalt éneklő-kanonokká, Majthényi Antalt ör-kanonokká, Németh Györgyöt esztergom-zöldmezei Sz. György prépostjává és székesegyházi főesperessé, Deresik Jánost esztergomvári prépostá, Szekfű Ferenczet komáromi főesperessé, Rudnyánszky Józsefet nógrádi főesperessé, Kunszt Józsefet sasvári főesperessé; — Viber József primási titoknokot, Tóth Imre vadkerti lelkész, és Liptay Andrást, a' Pázmány-intézet aligazgatóját, pedig az esztergomi főkáptalan kanonokaivá; — ugyszinte Kemp Mihály primási könyv- és levéltárnokot pozsonyi kanonokká; — Porcsich Tamás felső-szerémi főesperesnek a' bradi főesperességre lett áthelyeztetése következtiben pedig Mihálich József sothi lelkész felső-szerémi főesperessé; — nemkülönben a' kalocsai főkáptalanban Vagner Ferencz ör-kanonokot olvasó-kanonokká, Girk György bácsi Sz. Pál prépostját éneklő-kanonokká, Rein Jakab székesegyházi főesperest ör-kanonokká, Nehiba János bácsi főesperest bácsi Sz. Pál prépostjává, Rácz József tiszai főesperest székesegyházi főesperessé; — végre Göbel Ferencz ifjabb tanító-kanonokot bácsi főesperessé nevezni méltóztatott.

Budapesti napló. Medárdnapi sokadalmunk előhete nem igen népes: az utak jóságá sem hozza számos vidékit fővárosunkba, részint vásárra, részint löversenyre, bár ezenkül néhány országgyűlési követ is itt várta be rokonit, hogy vásár után együtt utazék majd velök lakhelyére; az idő azonban nem legkedvezőbb az itten mulatókra, hétfőn és kedden még meglehető volt, de szerdán iszonyu szélvész dühöngte, esőtörtökön pedig esett. Mi az adás-vevést illeti, arról még eddig örvendetést nem mondhatni, mert általános késkedés vagy habozás látszik uralkodni a'

nagyobb jelentésű kereskedési világban, elannyira, hogy az első napokban csak igen kevés számú vásárlás történt. A' gyapjura nézve még eddig sem látszik megszüntnek azon kellemetlen fordulat, mely mult vásár alkalmakor olly nyomasztó árkeletet okozott; annyiban mindazáltal mégis kedvezett valamennyire a' természetnek a' szerencse, hogy legalább azok, kik még mult vásár óta tartogatják itt a' gyapjút, némely részét eladhaták, mivel vidékről ez uttal még kevés gyapju érkezett, mit az évszak elkésett kifejlésének tulajdoníthatni. — Ugyan e' késő tavasz miatt bánkodnak a' Duna-fürdők tulajdonosi, kik már majd egy hónap óta készek költséges vállalatokkal, és mindeddig semmi hasznát nem láthaták fáradozásiknak. — Ernst hegedős f. hó 4ikén magosb kívánatra a' német színházban ada nagy hangversenyt; eleinte, hír szerint, a' magyar színpadon volt szándéka magát hallatni; de ettől hihetőleg azért kellett elállnia, mivel a' sokkal nagyobb német színházban jobban hallhatni bűvös hangszere varázshatalmu hangjait, miknek gyöngédebb 's lágyabb fordulatai a' czélszerű építésű kis magyar színpadon talán hallatlanul enyészének el! Azonban, legyen bár mikép, Ernst minden esetre ritka élvezetben részesíté a' két város lakosát, 's nemcsak mint művész, hanem mint ember is tiszteletet vitt ki magának jótékonyasága által, mellyről mindjárt megjelenté után történt naplónkban említés. — A' beállott vásárra magyar sajtónk is munkás volt, egyik újdonság másikat éri; mult vasárnap említők Heckenast „100mese száz képpel“ című gyönyörű mesegyűjteménye 1ső fizetének megjelentét, 's már a' 2lik is kijve sajtó alól, 's még néhány gyermeknevelési jeles munkával együtt Láner Ferencz egri tanítóval „Népjog“ jelent meg, melly mind fölösztásra mind egyszerű előadásra nézve méltányt érdemel. — Neytől 2 kötet színmű hagyá el a' sajtót, 2 dramában Frankhon alapítót rajzoló; igen sajnós, hogy a' szerző nem inkább tulajdon történetünk roppant forrásából meríté tárgyat! — Ma jelent meg Nagy Ignác „Színműtára“ Xdik fizete, tartalma: „Bátori Erzsébet“, eredeti történeti dráma 5 felv., írta Garay János; a' XIik fizet már sajtó alatt van és Julius első napjaiban leend megszerezhető; tartalma egy a' pesti magyar színpadon legnagyobb lelkesüléssel fogadtatott eredeti történeti dráma. — A' magyar váltójog két kiadásban fog rövid idő múlva megjelenni német nyelven, az egyik Ottmayer Antal m. kir. főhadikormányzó ügyviselő, a' másik Klein által fordítva; Ottmayer fordítása minden esetre nagyobb figyelmet érdemel, mert mint tapasztalt ügyvéd 's tökéletes jártasságn jogász bővebb 's czélszerűbb magyarázatokkal és fölvilágításokkal láthatja el e' fontos munkát; aláírás ára az igen csi nos kiadásban megjelenendő munkának csak négy pfgó forint. — Miután számos vidéki honfittársunk e' vásár folytatában alkalmasint új öltözettel is kívánandja magát ellátni, nem lesz érdektelen tudnia, hogy a' kigyo-utczában. épen a' parisi-utca irányában „A' pesti uracshoz“ czimer alatt új férfi-öltözetraktárt nyitott Leszimirszky, hol jelenleg bizonyosan már csak azért is jól vásárolhatni, mivel minden ilyenmü új vállalatjóság és olcsósággal kénytelen ajánlkozni, ha számos vásárlót kíván szerezni. — Magyar színpadunkon majus 29ikén „Bűvös vadász“ adaték; 30-ikán először bérszűnettel Laborfalvi Róza jutalmára „Mieban családja“ eredeti történeti dráma 3 felv., előjátékkal 1 felv., írta Szigligeti; a' közönség élénk tetszéssel fogadá e' dramát és szerzőjét többszöri kihivatással tisztelé meg, uralkodó fejedelmünk ö cs. kir. fols. névnapja ünnepléseül a' színház ki volt világítva; 31ikén „Lumpacivagabundus“; jun. 1sején „Parlagi Janesi“; 2ikén „Borgia Lucretia“; 3ikén „Teréz“; 4ikén „Arlequin mint csontváz“ néma játék 2 felv., és „Két színész“ vigj.; Lendvay még most is köztetszéssel folytatja vendégjátékait színpadunkon. —

Budai Jótékony Nőegyesület. Jun. Ijén igen fényes ünnepelelyel ment véghez a' budai sinylök intézete megnyitása. Jelen voltak: ö cs. kir. fgsége a' nádorné; ifj. főhg József; Hermine és Erzsébet fonségök, Eötvös Ignác b., és számos tagjai a' főhatóságoknak, az egyesület valamennyi ittlevo tiszteletbeli 's működő hölgyei 's tagjai, a' budai tanács, választott polgárság, 's több nagytekintetű egy egyesület jótékony céljaiban elősegelő ns emberbarát, mind magyar díszöltözetben, és a' tisztelkedő polgárság egyenruhában. A' fényes gyülekezet az épület udvarán emelt nagyszerű tábori kápolnában volt központosulva, hol Maisch Jakab budafővárosi alesperes segédkisérrettel elkezdé a' megáldást, a' zenekar pedig egy, ugyan e' végre Kreutz Ferencz által készült szentlélek-hívási éneket, mire a' sinylök intézete megszenteltése következék, utána az említett alesperes igen épületes beszédjében különösen kiemelé, a' szerencse és szerencsétlenség közti különöset, 's a' jelenlevőket inté, ezen a' teremtő céljaiban alapuló egyenlenség kiegyenlítésire, szerencsétlen embertársink ápoltatása által. E' hatásos beszédet hálaének követé, mire a' főrangú egyesületi hölgyek egyenkint karon fogva vezették a' sinylöket hajlékjokba. Lélekemelő volt látni, fényt és gazdagságot szegénységgel 's nyomorral egyesülve, 's miként tiszteltették az emberi méltóság olly személyekben, kik e' szent czélú hajlék nélkül nyomasztó inségök martaléki lettek volna. (Külkey St.)

A' Gazdasági Tudósítások XI dik (ez idei 2dik) fizete a' sajtót elhagyá. Tartalma következő, jelesen a' Gazdasági - Tudósításoké: Értekező rész. VI. A' haszonvadászás nélküli iparról a' gazdaságnál (Koppe után.) K. Cs. D. VII. A' gazdasági munkák számtartásáról (Tóth József.) VIII. Lehet-e a' föld és telek értékecsét, és adókulesát általános elvek szerint maradandóan megállapítani (D. Riedesel után) (Matics.) IX. Állatnyavalyák és állat-orvostan (Oekonomische Neuigkeiten.) Max. X. A' Gabona-üszögről és rozsdáról, mint növény-nyavalyáról (Oekonomische Neuigkeiten.) Vogt József. Rohonezi-Közleményeké: Értekező rész. V. Hogy lehetne a' nálunk szüntelen pusztító marhadögnek végre tökéletes kiirtatását eszközölni. (D. Czilchert Róbert. VI. Leírása a' rohonezi juhászatoknak. (Egan Eduard.) VII. Esmék a' trágyáról. (Folytatás.) Török János. VIII. Egy két szó a' gyökeres növények természetének hasznairól. IX. A' javított liszt-készítés és a' n. surányi angol - amerikai malmokrol. (D. Czilchert Róbert.) Az előfizetések gyűjtését elvállalt t. cz. pártolók tisztelettel kéretnek: lennének szívesek megrendelt példányaikért alkalmat küldeni a' szerkesztőhöz; ki ez uttal nem hallgathatja el, hogy az érintett végre megkért hazafiak közül néhányan mai napig sem küldék be akár előfizetőik neveit, akár a' netán pusztán maradt aláírási ívöket. Midőn tehát ennek teljesítésére ujjolag 's utójjára kéretnek, adulirt az intézet hitele fentartásul köteles kijelenteni, mikép nem reményelt további késedelmök esetére neveiket a' közönségnek lesz átadni kénytelen. Pesten, jun. 4kén 1840. Kacs Kovics Lajos s. k. m. gazd. egyes. tit.

F. évi tavaszutó 23dika éjjelén szenderült jobb létre pelsőzi ref. lelkes Lenkey Zsigmond, miután májdagánatja tudósvadállyá változott 's e' miatt öt hónapig betegeskedett. E' mivel lelkü, szép érzésű, a' magyar tudós társaság által is koszorúzott tudós, számos őt méltán fájlaló barátja 's megyénk gyűlésén jelen volt tisztviselő könnyei közt tétett végnyugalomra f. évi tavaszutó 26ikán. Sok tekintetben méltó az ő esete közrészvétre; de különösen ezimzi jellemét ama' nemes tett, melly szerint a' tudós társaságtól nyert 100 aranyat az elhunyt egyházi személyek özvegyeinek és árváinak örök alapítványul ajándékozta.

Tabról. C. . . ur Bécsben, hol gyógyíttatá magát, meghalálózván, özvegye férje halála előtti kívánságának eleget teendő, holt tetemeit koporsóba záratta, 's egy bécsi halottas-kocsin Somogynak indítá, hogy Z. . . faluban, megadtván neki a' végtisztelet, örök nyugalomra tétessék; a' halott szerencsésen elérte Sió-Fokot maj. 19ikén, hol a' német kocsis az utat tovább nem tudván, embert fogadott kalauz, azonban alig haladnak darab ideig, midőn a' pompás halottas-kocsi lángba borul; az ijedt bécsi kocsis kalauzával 's két zsidóval, kiket kocsijára vett ntközben beszélgetés végett, leugorván, lovait ellenkező szélnek fordítja, mire a' lovak a' szél által rájuk hajtott lángoktól megijedve elragadák a' kocsit, és sebesnyargalva visszavágtatnak az uton, míg végre, egy dombocskára érvén félre dől a' kocsi 's a' halott hamuvá égett drága koporsajából kifordult majd egészen összeégetten; oda érvén a' kocsis és a' kalauz, az első azonnal lovai kifogásához 's megmentéséhez fogott, 's majd lángok martaléka lett, mert félreza és keze megégett; a' másik pedig majd mennybe kiáltott, majd a' poklot zörgette, látván a' holtat, kit ha a' kocsin lenni tud, nincs pénz, mennyiért kalauz elszánja magát, 's igért díját, megégett új kalapja árával együtt követelt. Azonban a' szülő-hegyekről 's a' közel faluból többen a' szerencsétlenek segítségire jöttek, a' halott megmosatván lepedőbe takartatott, 's a' rendelt helyre küldetett, hol annak módja szerint eltakarítottatott. A' bécsi kocsis mint mondja 400 pengő forintos kocsijából csak a' vasakat, rudat, 's félig elégett tengelyeket viszi két kerékkel haza mutatónak. Okát e' szerencsétlenségnek nem tudják, de a' nép között sok monda, 's jóslat szállong róla.

Püspöklány, majus végén. Milly pusztitást tön P. Lányban a' dühöngött tüzvész, tudva van. Enyhité azonban a' szerencsétlenek inségit a' remény, hogy azon kegyeskedés, mit a' nm. magyar k. helytartó tanács, mint földesurok velök mindig érezetete, irt nyujtand égető fájdalomokra. A' remény gazdag áldással virágozott is föl, mert a' tisztelt hatóság 10ezer vftot épületekhez szükséges fak vásárlatára, olly módal rendelt meg, hogy e' mennyiség harmalfél év múlva, kamat nélkül fiztessék vissza; és téglát harmadrésznyi áron, hat ezer kéve nádat pedig ingyen adatott; míg másfelől az uradalmi kormányzó által, ki vész után egyszerre helyszínén termett — az éhezőknek kenyeret süttetett, majd 416³/₄ p. m. buzát 's 408 font söt, a' marhas gazdákknak pedig 220 rudas szénát is osztatott ki. Midőn a' hálás kebel a' legjobb földesur iránti hő érzelmeit forró könnyekben fejezi ki: lehetetlen, hogy e' mély érzet valódi jeleivel uradalmi kormányzó Steinbach Károlynak is ne hódoljon. E' lelkes férj nemcsak gyors segély és megbiztatásainak, mint mindig, úgy most is pontos teljesése, hanem saját adakozási által is enyhité a' szenvedők kínjait. A' megye is lelkes példáját adá, hogy ott, hol övéi szenvednek, 's hol tette alkalom nyílik, az elsőség pálmajaért versenyezni fáradatlan; mert alig tön hivatalos jelentést Kállay Menyhért főbíró, ki távol lakásából is fölkeresé a' tönkre-jutottakat, hogy életadó beszédével vigasztalja, azonnal 200 ft szabad ajánlás keletkezett; a' közgyűlés pedig a' szerencsétleneknek 2658 ft 44 kr. pp. adóját elengedte. Ezenkül minden magányos emberbarát is sieté a' szerencsétlenek fölsegítésire, mit részint pönzzel, részint élelmiszerek küldésével eszközöltötek. Valamennyi szomszéd helység vetélkedve buzga segíteni, mi által örök hálaúra kötelezé a' szerencsétlenülteket. —

A' békési ágos'ai, 70.000 lélekből álló esperesség, m. hó 20dik és 21kén tartá közgyűlését Szarvason; mellyen egyéb nevezetes tárgy közt előfordult Magda Pál rector-tanítónak, ez intézetben hat évig viselt tanítói pályaruli lemondása. Az esperességi gyűlés méltányolva a' nevezett férfinak, mind tanítói, mind tudományos-mezőkön 43 évig tett érdemeit, legkevésbbé sem késett azon hiányt, melly az illy érdemekkel diszló férfinak méltólag jutalmazó nyugintézetek nem léte miatt a' protestansoknál érezletű, — az által kipótolni, hogy tekintve nemcsak az esperességi főiskola, de az egész tanítási ügy körül tett szolgálait, neki évenkint 200 pengő ftot nyugdíjul határozott 's a' bányavárosi egyházmegye közgyűlésire küldendő követéit azon utasítással látta el, hogy imez érdemes férfinak megyeileg leendő jutalmaztatását is indítványba hozzák. — Ezenkívül egész egyházi kerületben keringő aláírási ív nyit-

tatván, egyszerre adandó tiszteletdíj összeszerzése végett, mindjárt első nap a gyűlés színe előtt 120 pengő ft gyűlt össze.

(Változások a cs. k. hadseregénél.) Puchner Antal b., altábornagy, a főhaditanácsnál, másodtulajdonosává lón Károly fkg 3 sz. gyalog ezredének. Előléptettek, vezérőrnagyokból altábornagyokká: Mareschall Venczel b., rendkívüli követ s meghatalmazott minister az északamerikai egyesült szabad tartományokban; Reinisch Ignác b., igazgató a bécsi katonai akademiában, mindkettő eddigi hivatala megtartásával; Schick Antal, mint osztálynok Prágában; Hoyos-Sprintzenstein Erneszt gr., fővadászmester, altábornagy ránkot kapott: ezredesekből vezérőrnagyokká: Schmidl Kristóf, Hartman-Klarstein gr. 9 sz. gy. ezr., mint zászlóaljvezér Przemyslben; Voyna Eduárd gr., Szász-Coburg-Gotha hg 8 sz. huszárezr., rendkívüli s meghatalmazott minister a svéd kir. udvarnál, hivatala megtartásával; Stabel Károly, Wernhardt b. 3 sz. könnyűlovas ezr., mint zászlóaljvezér Kolozsvárott; őrnagyból alezredessé: Coronini-Cronberg János gr., Wacquant b. 62 sz. gy. ezr., szolgálattevő kamarás Ferencz Károly cs. kir. fkgénél. Probaszka b. 7 sz. gy. ezr., hivatala megtartásával; kapitányokból őrnagyokká: Maticola Lajos, hajóhadnagyból korvett-kapitányává; Managette Venczel, a mérnöktesttől, ugyanott; Blomberg Friderik b., Schwarzenberg hg 2 sz. dzsidas ezr., az ezredben; Solera Ferencz, Albert fkg 44 sz. gy. ezr. másodezredes, Brambilla gránátos osztály parancsnokává lón és Vilmos németalföldi király 26 sz. gyal. ezredéhez helyezték át. Nyugalmaztattak: Taborovich Arzen vezérőrnagy, altábornagy ranggal és vezérőrnagy nagyobb nyugdíjjal; Brambilla József, Friderik fkg 15 sz. gy. ezr., gránátos zászlóaljparancsnok, vezérőrnagy ranggal; alezredesekből: Hussz Jeromos, az alsó-ausztriai őrpattantyus kerületből; Welsern Miksa, a 2ik 17 sz. oláh határőrnagyi (gy. ezr.) mindkettő őrnagy ranggal s nyugdíjjal; Kautzner János, helykapitány Graetzben, és Lukovich József, Ferdinand fkg 3 sz. huszárezr., őrnagy ranggal; Femhtersleben Vilmos b. nyugalmazott altábornagy Erzsébet-teréziai alapítványhelyre jutott; külrendeket s azok elogadhatására és viselhetésére legf. engedelmet kaptak: Odelga József b. altábornagy, főhadikormányzó tanácsos a Lucca hgségi sz. Lajosrend első osztályu diszjelét; Gyulay Ferencz gr., vezérőrnagy, a szász kir. polg. érdemrend nagy keresztjét; Rudtorffer Ferencz, Baillet de Latour gr. 28 sz. gy. ezr. ezredese, a belga kir. Leopold-rend kiskeresztjét; Móraus Károly Lucca hg 24 sz. gy. ezr. alhadnagy a Lucca hgségi sz. Lajosrend másodosztályu diszjelét; Lersner Vilmos b., bajor király 2 sz. vasaszer. főhadnagy, az ó-limpurgi nemesség társulat rendjelét. —

Ámbár még nem minden rendű, a pesti műkiállításra szánt füstvény érkezhetett meg, s a képek lajstroma sem készíthetett el; mégis sok, csak kevés napot itten mulató idegen kíváncsának megfelelő akarván, a műkiállítás vasárnap június 7-én a városi táncsterem épületében meg fog nyitni. A pesti művészeti egyesület választmánya.

Anglia.

(A ministerség esatavesztése valósul.) Az irlandi választásrendszer ügyében csakugyan esatát veszte a ministerség, és a toryk 3 szónyi többséggel győztek. Melbourne mindazáltal épen nem szándékozik e miatt lemondani, sőt ellenkezőleg igen ügyes fogással akarja kijátszani az ellenpártot. Russell ugyanis a majus 22-iki alsóházi ülésben tudatá a házzal, miszerint jun. 2-ikán, tehát még Stanley indítványa választmányilag történendő vitatása előtt, törvényjavaslatot terjesztend a ház elébe, nemcsak az irlandi, hanem az angol választásrendszer javíttatása iránt is. Ez által Stanley indítványát annyira megelőzheti a ministerség, hogy könnyen részére fog nyilatkozni a győzelem. Az említett diadalt csupán azon körülménynek köszönhetik a toryk, miszerint 15 szabadelmű nem volt jelen, 3 pedig a torykkal szavazott.

Franciaország.

(Clauzel tábornagy jelentése Napoleon hamvai ügyében.) A majus 23-iki követkamrai ülésben fölolvastatték Clauzel tábornagy jelentése a Napoleon hamvait tárgyzó törvényjavaslatról, mely lényegileg így hangzik: „A választmányban minden ajánlott temetkezési és emlékhely talált óltalmazókra. A Pantheon, mely minden nagy férfi tulajdona és legnagyobb joggal lehetne a császáré; a diadalív, melynek Napoleon sírjátul minden vezére és valamennyi győzelme jegyzékét tüzhethné homlokzatára; a Vendôme-oszlop, mely egészen az ő munkája; végre a st. denisi székesegyház, mely mint jogszerű uralkodót követeli őt. és 30 év óta kész is elfogadni azon sírba, melyet ő maga rendelt készíttetni. Sokáig késkedtünk, mert féltünk, hogy választásunk nem fog megegyezni a nemzeti kívánattal; végre azonban egyhangulag a rokkantak mellett nyilatkoztunk, ugyanazon okokból, miknél fogva a kormány is e helyet gondola választandónak, s mellyek azonnal mindenkit meggyőzendek. Ajtosságára serkentő magánya e helynek, az épület nagyszerűsége, emlékei dicsősége, a székesegyház nagyobb részének elszigetült helyzete, melyben eddig csak Vauban és Turenne hamvai kaphattak nyughelyet, — mindez ok eléggé szól választásunk mellett. Ide járul még azon diesteljes tisztelet-örtség is hadsergink agg vitéziből és egy ősz tábornagyból. Ránk nézve Napoleon nemcsak nagy hadvezér ugyan, hanem egyszersmind uralkodót és törvényhozót kell benne látnunk; de minél inkább tiszteljük őt mint uralkodót, annál nagyobb mértékben kell kívánnunk, hogy koporsója ne maradjon egyedül, elhagyatva, s ugyan ohajthatnánk e számára más őrséget, mint azon katonacsaládot, mely soha nem hal ki, hanem mindig újonezokat nyer azon bennült hősök közül, kik dicséretesen követék a marengói és austerlitz katonák nyomdokait. Ezenkúl a rokkant-

tak palotájában mindenütt emlékekre bukkanunk, mellyek Napoleon óriási szellemét tanúsítják. Ő temetteté oda XIVik Lajos két nagykirú vezérít, és ő díszesité számtalan lobogóval azon termet, mellyek mind 100 diadalát bizonyítják; a böcsületrend első kiosztatása is a rokkantak magos csarnokiban történt. Ezek azon okok, mellyek végre a rokkantak mellé egyesité a választmány tagjainak véleményét. Napoleon tehát a rokkantak palotájában fog pihenni, de egyedül, mert soha nem fog többé oda más halandó temettetni. Azon kíváncsunkat is kifejeztük, miszerint Napoleon emlékeül lovagszobor állíttassék, melly meg-tiszteletésre minden koronás főnek joga van; mellyben mindazáltal még eddig nem részesült a nagy császár. A szükséges költségek gondosb megfontolása után mondhatjuk, hogy a kormány által kívánt egy millió nem elég. (Halljuk. Halljuk!) Mi tehát két milliót indítványozunk. (Megindulás.) Franciaország kívánja, hogy az emlék s temetés méltó legyen a nagy császárhoz. Meg vagyunk győződve, hogy a kamra örömmel adandja e mennyiséget annak visszanyerésire, mi még egyedül maradt meg azon nagy férfiból, ki annyit tón Franciaországért. A kamra majus 20-ikára halasztá az illető törvényjavaslat vitatását. —

(Thiers és a francziák.) Paris, majus 20-ikán: „Thiers azon meggyőző világosság által, mellyel a kamrában a legszárabb s legbönyolultabb tárgyakat fejtegeté, ismét újdin röpkénytszerze. Szavai világosan állíták szemünk elébe a bankviszonyokat, algiri ügyet és ezukorkérdést. E férfi mindent tud; kár, hogy német böcselkedést nem tűzo ki magának tanulmányul, mert ő bizonyosan még azt is föl bírná világosítani. De ki tudja, mi fog még történni; ha az események megindítandják őt, ugy bizonyosan végremajd még Schelling és Hegel tanjairól is színtolly oktatólag s épületesen fog szólni, mint minap a náczukor-rul és repárol. Európa érdekeire nézve mindazáltal a kereskedési, pénzügyi és gyarmati tárgyaknál sokkal nagyobb fontosságot azon határozat, mellyel fogva Napoleon földi maradványi ünnepélyesen Franciaországba fognak szállíttatni. Ez ügy itt még folyvást minden embert foglalatoskedtat. Míg a nép mindenütt örvend, hevül s lángra gyúl, magasb körökben hidegen fontolgtják azon nagy veszélyt, melly sz. Ilona szigetből Paris felé közelít, és igen aggasztó halotti ünnepélyvel fenyegeti Franciaország fővárosát. Ha már holnap a rokkantak palotájába lehetne rejteni a császár hamvait, ugy alkalmas-int lecsöndesíthetné a ministerség a netalán támadandó szenvedélyeket; de fogja é ezt majd hat hónap mulva tehetni, midőn megjelenend Szajna folyamon a diadalát ünneplő koporsó? Franciaországban, a mozgalom zajgó honában, legkülönösb dolgok történhetnek 6 hónap lefolyása alatt: Thiers talán ismét magányos férfivá lehet, vagy mint minister elvesztheti népszerűségét; vagy háboruba keveredik Franciaország — s ez esetekben könnyen szikrák pattoghatnak ki Napoleon hamvaiból, igen közel azon székhez, melly bíboros taplóval van borítva. Talán, így okoskodnak sokan, azért teremtette Thiers e veszélyt, hogy nélkülözhetlenné tegye magát, jól tudván, hogy öncsinálta veszélyt csupán ő maga képes elhárítani? Vagy talán fényes jövődével kecsgetti magát a bonapartei világban, ha egykor végkép föl kellene hagynia az orleansi családdal? Thiers igen jól tudja, miszerint ellenzésbe visszasüllyedése esetén, ha a mostani trónt fellönteni segítené, republicanusok jutnának hatalomra, kik legjobb szolgálatjaért legrosszabb jutalmat adnának neki, s legjobb esetben is csöndesen félre tolnák. Azon faragatlan erényhősökben könnyen olly nagyot fogna botolhatni, hogy még nyakát is törhetné, és szanakozás helyett csak gúnykaczajt hallhatna. Bonapartistáktól illyesmi nem érhetné őt. Ismét trónra jutó Bonaparte-ivadék meghátó halát mutatna iránta; mert a gyöngé életök még béke idején is jobbadán zajból s versengésből áll. Most Thiers a legrendkívülibb népszerűsége emelkedék Napoleon hamvain, s meg kell vallani, hogy ő jelenleg csakugyan legbölcsebb fő egész Franciaországban, kívül a tudomány bármely ágában talán senki nem mérközhetik. Ő maga legalább ezt hiszi, mert az utóbbi ministerségi fordulat alkalmakor így szólott a királyhoz: „Fölséged legbölcsebbnek véli magát ez országban; de én ismerem valakit, ki még sokkal okosabb, és az — én vagyok.“ Erre mosolygva válaszolt Lajos Fülöp: „Csalatkozik Thiers ur, ha Ön volna az, bizonyosan nem mondaná.“ Akár való e történetke, akár nem, annyi bizonyos, hogy Thiers mintenható a tuileriákban; meddig fog határtalan hatalma tartani? azt hihetőleg a nem igen távol jövődő fejtendi-meg! —

Törökország.

(Az ausztriai consul tudósítása a damaskusi zsidókról). A damaskusi zsidók állapotjárul Merlato ausztriai damaskusi consul, martz. 23-ikán köv. irt Laurin alexandriai consulnak: „Lélekisméretes nyomozásimnak köv. eredvénye lón: Az elsikkadt pap szardíniai születésű, Damaskusban 1806 vagy 1807 óta lakik. Eleinte orvoskodott, de már régóta ki-rekesztőleg, minden osztály s vallás-különség nélkül csupán himböl-tással foglalkodott. Az országban mindenütt ismerték, és több vagyont szerzett magának, mint a szerzet rendszabályai engedék. Nem örömet adott, mindenkivel különböztetés nélkül sokat és örömet beszélt. Néha több

bort ivott mint kellett volna: bizodalmas, de csekély tudományu volt (scarsa di scienza). Az elsikkadás után más nap Rattimenton gr. francia consul, kit ezen dolog vizsgálata illetett, nyomozást kezdte. A két szerencsétlen (barát és inasa) szobájában pénzt, butort, 's egyebet, mint előbb volt, háborítatlanul találtak. Ugyanez időben több zsidó mondá hogy Tamás barátot, azon estvén, mellyen elsikkadt, a zsidó városnegyedben láták. Ebből azt következtették, hogy őt ott a zsidók gyilkolák meg. E gondolatra jövén a város többi részében semmi nyomozást nem tettek, pedig az ezélszerű lett volna, annyival inkább, mivel Tamás atya és inasa, a Hasszan b. piaczán, hova sok nép szokott gyűlni, kevéssel az előtt a leg-aljabb osztályu muzulmanokkal heves verekezésbe keverült. Egy ifju zsidót, ki azt mondotta, hogy őt másutt látta, annyira megverték, hogy lelkét 24 óra mulva kiadta a tömlőczben. Ezt fogdozás 's különféle botozás követé, 's egy 60 éves zsidó az ütések alatt halt meg; minden büne az volt, hogy a zsidó városnegyed kapusa volt. Két, kevéssel azelőtt meghalt zsidó testét a földből kiásák, hogy megtudhassák, nem a két elsikkadt é, mivel azt hitték, hogy azon két zsidó a kérdéses gyilkosságnál jelen volt, és a barát inasával történt küzdésben kapott halálos seb következtében halt meg. Több házat megmotoztak 's azok közt a cs. kir. consul engedelmével, az ausztriai és toscanai alattvalókat is; de a motozás és nyomozásnak sokaig semmi sikere nem lön. Végre a francia consul kívánatára bizonyos Mohammed el Telli alacsony származásu törököt, ki hátralevő adóért fogságban ült, onnan kibocsáták és e dologban nemcsak a bűnösök felfödöttetésére használák, hanem arra is, hogy a gyanus és elfogott személyeket intse, miszerint vallomásuk által némi utasítást adjanak a bűn és elkövetőji felfödöttetésére iránt. Az első fogdozásokor egy zsidó borbélyt is elfogtak, kit a francia consul lakán hallgattak ki; felelete zavart és egymást felforgató volt. Őt nagyobb gyanu nyomá, mint a többieket. Három napig tarták a francia consul szállásán, őszinte vallomásra inték, bűnbocsánatot, jutalmat és kíséretet ígervén neki a külföldre, de mind híjában. Ő állhatatosan tagadott. Ismét a sherif-basa kezibe adák, hol az ígéretet szinte megújíták, de szinte híjában. Ezután kétszer irtóztatósan megverették, fejét kinzószerrel győtrötték. Köz időben folytatta Mohammed el Telli atyafiságos látogatását, míg végre a borbély köv. nyilatkozott: őt febr. 5én estve Arari Dávid házához hitták, hol Arari József, Áron és Izsák, Mussa Abulaffia, Salonati Mózes, és Laniado József is — mind vagyonos zsidó kereskedő — jelen voltak. Ezek őt felszólíták Tamás barát meggyilkolására, ki egy szögletben megkötözve volt, de ő illy iszonyu bünt nem akart elkövetni. Ezután őt elbocsáták és hogy a látottrul egy szót se szóljon, pénzt adtak neki. Ő elment, és nem tudja, mi lett a szegény barátból. — A két kereskedőt azonnal elfogták és kihallgatták; de azok mindent tagadtak. A dolgot pálezáztatással akarák kezdeni, de aztán meggondolák, hogy mivel már majd mindenik élemedett koru, az első ütés alatt könnyen meghalhatnának. Más kinzás által akarák tehát belőlök kicsikarni, t. i. 36 óráig a nélkül hogy őket alunni hagynák, állniok kelle. Ezen kint kiállották, de mindent tagadtak. Ezután néhányat közülök megverettek, de ezzel föl kelle hagyni, mivel a szerencsétlenek a huszadik ütés alatt már elájultak. Mivel még mindig semmi sem vallottak, a francia consul azt hívé, hogy a kinzást nem kellőleg teljesítették, 's azért annak ismételtetését kívánta. Ezt örömetest megtevők: de a kinzottak egyre azt mondák, hogy ők ártatlanok. Ez alatt Arari Dávid szolgálját kézre kerítették és keményen megseprőzték. Közben szaggatott testét hideg vízzel megmosogatták, míg végre azt mondá, hogy a borbélyt ura parancsára vivé annak házához. — Arari Dávid házat, azon remény fejében hogy a bűnjelt (corpus delicti) megfellek, hatodsor úsák föl, de híjában. Végre Murad el Fallat nevű szolgát febr. 27ke estvén ismét előhívták. Miután a francia consul bűnbocsánatot ígért, 's miután Mohammed el Telli darabideig barátságosan látogatta, nyilvánítá, miszerint Tamás barátot urának, Arari Dávidnak házában, az ő jelenlétiben és a hét elfogatott kereskedő parancsára ölték meg. Mivel a borbély nem akart résztvenni e bűnbén, ő kötözé meg a barátot, 's ő tartotta, míg megölték. A hét kereskedő kristálymedenczébe szedé a szegény barát véréit, valami előtte ismételten, vallási szertartáshoz. A borbély és ő darabolá föl a holttestet 's úgy veté az Arari lakához nem messze levő csatornába. Most ismét a borbélyhoz fordultak, szeliden, nyájasan kérdezők 's a bűnbocsánat ismétli megígéréssel serkentgeték, mire ez végre elmondá, mit a szolga mondott. A francia consul és kísérete a két tanuval az említett helyre ment. A két utóbbit vivék, mivel a kiállott kinzás miatt nem bír lábán menni. Fölnyitván a tőlök mutatott helyen a csatornát, ott valóban nagy csomó csontra, és egy papi süveg darabjára találtak. Az orvosok a csontot emberi csontnak mondák, 's azt a serailba vivén a hét vádlott szeme elibe tevék, de azok a vádat visszautasíták. Ujkinzás és korbácsolás alá fogák őket, míg végre egyik a másik után bűnsnek vallá magát mind abban, mit a borbély és szolga mondott. E vallomás után az eltett vért kívánák. Mussa Abulaffia, ki többé nem tudott magán segíteni, 's olly dolgot, a mi nem volt, elő nem adhatott, a rettenetes kín közt ígéré, hogy az izlámra áttér. Midőn ezzel be nem érték, azt mondá hogy a vért Antibi Jakab zsidó papnak adá. Ezt azonnal megkorbácsolák, és kinzák; de tőle a legkerekebb tagadást nyérék. —

Négy nappal a megvallás után, kényszeríték a hét kereskedőt: adnák elő a Tamás barátnál volt óráit és kulcsokat. Midőn a hét szerencsétlen látta, hogy csak tovább akarnák kinzani, mindent ujra tagadtak és kijelenték, mikép előbbi vallomásaikat csak a nagy kín csikarta ki be-

lölök. Ez igen meglepé a hóhérlókat; ujra ütleghez, kinzáshoz nyúlának az előbbi vallomásra bírandók; de mind híjában. Most felhagyának a vérkereséssel, és a szolgát kezdék nyomozni, mivel ezelőtt nem sokat törődtek. Ismét Harari Dávid szolgáljához folyamodtak, ki örömetest lett kalauz. Ez azt mondá: febr. 5ke estvén, miután a barátot ura házában meggyilkolák, amaz őt Murad Farchi gazdag zsidó házához hívtá, hogy azt e dologrul tudósítsa, és felszólítsa, miszerint a barát inasával is hasonlóképen bánjanak. Ő e megbízást pontosan teljesítette, és Piccioto Izsák ausztriai alattvalót is ott találta, kinek a beszélgetést szinte hallani kellett. Más nap Piccioto több előkelő zsidóval, u. m. Farchi Murad, Meir és Assommal és Stamboli Áronnal Harari lakába ment. Ezek beszélék hogy Tamás atya szolgálját Farchi Meir házába vivék, és ugyanott megölik. Itt meg kell említenem hogy a hét kereskedő ellen tett irtóztatós nyomozást minden tudta; tudta hogy közülök kettő a fogságban meghalt, és azon szándékot, miszerint a foglyokból kinzás által akarnak vallomást csikarni. Naponkint kegyetlenebb és bőszebb lett a zsidók üldöztetése Damaszkusban, naponkint új fogdozás és bántalom követett el; az előkelő zsidóknak vagy elkelte rejteznök, vagy szokésben keresniök menedéket. Azon öt személy közül, kiket Murad el Fallat bevádolt, Picciotonak, mint ausztriai alattvalónak minden igazságtalan zaklatástul mentnek kellett volna lennie. De ez nem történt, a francia consul ő rá is kezdett gyanakodni. Martz. 6kán fölhatalmazást kért tőlem elfogatására. Azonnal a sherif-basához küldtettem és kihallgattatván a szolgálval leadó szembesítést kívánta, nem azért hogy tagadást tegyen, hanem hogy tanuk által bebizonyítsa, mikép a vádló által mondatott időben másutt mulatott, t. i. szerdán estve felé az ausztriai consullal és annak irnokával a városon kívül volt, napszállatkor pedig Farchi Rafael Maalemnél, honnan házához, 's onnan vaesora után Maeson György angol védenchez ment 's éjjelfélig ott beszélgetett. Maeson a francia consul felszólítása következtében még az nap megerősíté Piccioto állítását. Martz. 7kén a francia consul Farchi lakába ment, hol a barát szolgálja, mint mondák, meggyilkoltatott. Itt legkisebb nyomára sem talált a bűnnek, de a ház közelében fölbontatá a vizesatornát és ott egy csomó csontra, darabhusra és egy övre akadtak. 32 nap mult már el a gyilkosság után 's az övet mégis a szolgálának ismerték. Most a francia consul azt hívé, hogy Murad el Fallat mondása, miszerint a gyilkosság Farchi Meir házában követett el, be van bizonyítva, tehát annak Piccioto ellen tett vádjában is igaza van. A csontot szekrénybe zárva mint bűnjelt a francia consul lakába vitték. De e bebizonyítás ereje nagyot csökkent, midőn a nyomozók nagy bármultára a talált csontot, melyet Massari a sherifbasa házi orvosa, és Rinaldo polgári orvos emberesontnak mondottak, Hograsso tr tudós benszületett orvos vizsgálat alá vetvén állat- 's nem emberesontnak nyilatkoztatá. De azért Piccioto a francia consul szállásán fogva maradt, 's minden vád ellene elenyészni látszott; midőn Murad el Fallat 12 nap mulva azt mondá, hogy a barát meggyilkoltatása után Farchi Meirhez ment az inast megölni segitendő. Mikor oda ment, már az említett öt személy ott volt Abulafia Jakabbal és Farchi Józseffel. Ezek heten megölvén a szerencsétlen szolgát, véréit palackba szedék, és Murad el Fallat szemtanuja volt a gyilkosságának. — Az említett gyilkosok házában csak Farchi Judásra, egy gyöngye fiatal zsidóra, talált a francia consul, ki nagy bátyja házában el volt búva. Tüstint elfogták; az első éjszakát Ben Mohammeddel Telli házában töltötte, aztán néhány napig a francia consul szállásán volt, 's onnan a basához vitetett. Itt írásban bűnbocsánatot ígértek neki ha Murad el Fallat mondását megerősíti, mi megtörténvén Picciotot a serailba hívták, de ő mindig a legkerekebb tagadással felelt. Ez üldözés kezdetétől fogva mást ezélt nem akartak elérni, mint a zsidók elleni régi gyűlölséget fölkelteni 's így minden nyomozás nem annyira komoly gyanuból eredt, mint azon szándékból, hogy azokat, illy retentő bűn miatt vádolván beestelésébe hozzák. A francia consul abban hibázott, hogy eszköznek hagyta használtatni magát, és minden ostobaságnak nagy fontosságot tulajdonított. Mint heves üldözők kitanúteték magokat Baudin francia consuli irnok; Salina Ferencz aleppói fi, tolmács, lázító, kém és poroszló, a mint jött; Tusti francia barát, ki mennyei tanítójának halálát, mellyért az megboesátott, a zsidókon akarta megbosszulni; és végre egy ausztriai védenz Sibli Ayub nevű keresztény arab, különben becsületes ember, de Farchi Rafael zsidótól közpénztár meglopotásáru vádoltatván tömlőczbe került 's ezért boszút esküdt a zsidók ellen. Ezt titkon a francia consulhoz hívták, ki mindent megtett, mit csak kívántak tőle. Engem itt nagyon félre értnek, és vádolnak, kérem azért excedat, lépjen föl hathatósan, hogy jövődében minden beestelenítő rágalom szünjék meg és a megsértetett személyek elégtételelt kapjanak. Egy más tudósításból Merlatonak kitéríték, hogy a francia consul a „Prompta Bibliotheca-bul“ némelly ocsmány helyeket a zsidók ellen arabra lefordított 's a pórncp közt kiosztatta. —

Gabonaár: Pest, jun. 5diken: Tiszta buza: 205, 195; 185; — Kétszeres —, 165, 160; — Rozs 150, 145, 110, —; Árpa —, 105, 100, —; Zab 85, 83, 80, —; Köles —, —, —; — Köles-kása —, —, —, — Kukoricza 150, 145, 110; — pesti m. v. garas.

Dunavizálla s: jun. 5kén: 9' 6" 9" zeruson felül.

Pénzkelet: Bécs jun. 6kán: 5petes statuskötelezvény: 109¹/₄ — 4petes: 102¹/₄ — 3petes 81²/₄ — 1821ki 100 fr. kölesön: 162 — 160; — 1834ki 500 frtos: 732¹/₂ — 730; — 1839ki 250 fr. 341¹/₄ — 340²/₄; — Bankreszvény: 1881;

Vasutrészvény: Győr: 110¹/₈; Eszterhazy sorsjegy: 45¹/₄.